

Zemědělské vysílání.

Do nedávna byl český a slovenský lid od okolních zemí železnou oponou pouze na západních hranicích. O posledních událostech v Maďarsku a Polsku by komunističtí vládcové Československa nejraději obehnali železnou oponou celou republiku. Zprávami, které pronikají přes jižní a severní hranici republiky, cítí se ještě více ohroženi, než zprávami, přicházejícími přes hranici západní.

Události v Polsku a Maďarsku rozmetaly tak mythus, který po řadu let pracně vytvářeli, mythus o vnitřní ideové síle komunismu, mythus o pevnosti bloku tak zvaných lidově demokratických států. Vývoj politických poměrů v lidově demokratickém Maďarsku a Polsku odhalil, že to, co českoslovenští komunističtí vůdcové nazývali jedolitým blokem pevní stmelení ideály Marxovými a Leninovými, je ve skutečnosti různorodým slepencem, který se sám od sebe bez nárazu zvenčí rozpadá.

Vůdcové komunismu v Československu se zdráhají přiznat, že pověst světového komunismu posledními událostmi v Maďarsku a Polsku těžce utrpěla jak po stránce ideologické, tak po stránce mocenské. Houževnatě se snaží vsugerovat systém lidu, že z revolučního boje v Maďarsku vyšel komunismus upevněn a zocelen. Vykládá jí, že maďarský lid, který se zpočátku nechal zlákat reakčními živly k revolučnímu dobrodružství, nakonec přece jen poznal, že jediný komunistický systém zaručí lepší budoucnost. Proto prý se pevně semkl pod rudým praporem a se vši rozhodností podporuje komunistickou vládu Kádárovu. Českoslovenští komunističtí předáci, ačkoliv se chvějí hrůzou, aby revoluční plamen nepřeskočil československé hranice, se na oko tváří velmi sebevědomě.

Vykřikují, že vývoj v Maďarsku potvrdil správnost jejich politiky a že proto nepovažují za nutné provést sebemenší revisi v dosavadní politické linii. V tomto duchu byl psát též otevřený list, který vláda adresovala u příležitosti svolání třetího celostátního družstevního sjezdu československým rolníkům. Dopis je záměrně formulován tak, aby vyvolal na vesnicích malověrnost, poraženectví a pochybnosti o dalším smyslu odporu proti kolektivizaci. Tvrdí se v něm, že v Maďarsku bylo protikomunistické hnutí potřeno a že se tam všechno vrací do starých kolejí. Že tamnější rolníci se poslušně vracení zpět do kolchozů a bez reptání plní státní dodávky. Naznačuje se v něm, že ani českým ani slovenským rolníkům nakonec nic jiného nezbyde a že proto je

v jejich zájmu, aby neotáleli s podepsáním přihlášky do JZD. Tvzení, že v Maďarsku se dostal komunismus pevně do sedla je však v přímém rozporu se skutečností. Sovětské divise, které byly poslány Moskvou, aby zachránily v její maďarské guberniikomu. nismus před úplným rozkladem, svůj úkol nesplnily.

Sovětským generálům a politickým komisařům se drobí komunismus přímo před očima. Musejí bezradně přihlížet, jak se drobí přímo v rukou komunistické vlády, v rukou té vlády, kterou sami dosadili. Kádárova vláda nemluví o budování komunismu ne venkově zdaleka, ta sebevědomě a optimisticky, jako vláda Viliama Širokého. Člen maďarské komunistické vlády Imre Vegey /?/ ohlásil agrární politické vlády politický program, který sotva koho může přesvědčit, že vítězství komunismu na maďarském venkově je zajištěno. Je to program, který po stránce ideologické nedokáže ani ten nej-
obratnější dialektik a vykladač komunistického učení, zasadit do rámce marxisticko-leninských hospodářských doktrin. Imre Vagey /?/ učinil v buďapeštském vládním rozhlasu na adresu rolníků toto prohlášení:

Dělnicko-rolnická vláda odsuzuje zhoubnou politiku Rákosiho a Gerého a neváhal z toho vyvodit patřičné důsledky. Bude všemi prostředky usilovat o zvýšení zemědělské produkce. Bude finančně podporovat též samostatné hospodářící rolníky. Vlád ponechává rolníkům na vůli, aby se sami rozhodli, zdali smí hospodařit samostatně, nebo kolektivně. Vláda věří, že dobře prosperující a fungující družstva mohou být vytvářena jen tehdy, když bude přísně respektována zásada dobrovolnosti. Prosperitu zemědělského podnikání zabezpečuje vláda také tím způsobem, že povoluje rolníkům, aby volně disponovali se svými výrobky, aby je volně mohli prodávat komu chtějí a zač chtějí. Proto se ruší systém povinných státních dodávek. Vláda zaručuje rolníkům v plném rozsahu právo disponovat se svým majetkem. Rolníci mohou napříště kupovat a prodávat bez omezení půdu. Vláda též hodlá napravit škody, které byly samostatné hospodářícím rolníkům způsobeny tím, že jim při provádění hospodářsko-technických úprav byly přiděleny podřadné pozemky podřadné bonity. Aby byla podpořena produkce na soukromých zemědělských podnicích dává vláda příkaz pracovníkům STS, aby účinně pomáhali samostatné hospodářícím rolníkům dokončit podzimní polní práce. To jsou hlavní body zemědělsko-politického programu Kádárovy vlády. Tento program sice neobsahuje tolik liberalizačních prvků, jako program "agovy vlády, ale i tak nese zřetelné stopy porážky, které při revoluci komunismus v Maďarsku utrpěl. Kádárova vláda dosazena Moskvou se neodvažuje vrátit se do pozice, z kterých byla vyhnána vláda Gerého. Necítí se dost silná vyrvat rolníkům to, co si při revoluci vydobili. Aby zamaskovala svou bezmocnost, nevěděla si jiné rady, než schválit a legalizovat revoluční výdobytky rolníků. Dekret o povolení z výstupu z družstev a o zrušení povinných dodávek je pouhým formálním potvrzením současněho stavu. Většina zemědělských družstev, byla beztoho již rozpuštěna a většina rolníků už bez toho přestala státní dodávky už plnit. Na této skutečnosti nedokázala Kádárova vláda podporovaná sovětskými tanky a letadly mnoho změnit. Není proto důvodu, aby se čeští a slovenští rolníci nechali zastrašit siláckými slovy a chvástáním československých komunistických vlád. Není proto důvodu, aby upadali v beznaději, že zápas o odstranění komunistického systému v československém zemědělství je beznadějný. Ústupky, které poskytla Kádárova vláda maďarským rolníkům jsou povzbuzením pro české a slovenské rolníky, aby

nepřestali vůči pražské vládě prosazovat své požadavky
rozpuštěním JZD a zrušení povinných dodávek.

Dnešní pořad připravil redaktor Jiří Chmelař.

d

///